

ще каже: Втори път не ставамъ говедаръ. Трѣбва ли човѣкъ да пасе говедата 2,400 години, за да дойде най-после до идеята, че и безъ него говедата могатъ да пасатъ трева и да пиятъ вода? Веднѣжъ дошли до тази идея, бждете внимателни да не изпаднете въ сжщото положение. Не уреждайте работитѣ на говедата. Оставете ги сами да пасатъ. Говедата представятъ обикновенитѣ човѣшки мисли, чувства и желания, които понижаватъ уровена на човѣка. Оставете ги сами да се справятъ въ живота. Вземете ли участие въ тѣхнитѣ работи, вие забавяте развитието си.

Младото поколѣние трѣбва да реши задачата, да се откаже отъ своитѣ говеда. Младиятъ трѣбва да вземе говедарската си тояга, говедарската си торбичка и да ги хвърли настрана, далечъ отъ себе си. Каже ли, че това ще стане въ бждеще, той самъ се спѣва. Никакво отлагане! Въ бждеще всѣки трѣбва да си казва: Днесъ, или никога! Щомъ съмъ започналъ една работа, ще я свърша още днесъ. Започналъ съмъ я сутринъта, ще я свърша до вечеръта. Бждете като светията! Кажете си: Започвамъ работата си съ изгрѣването на слънцето и ще я свърша съ залѣзването. — Ами, ако не успѣя? Не допускайте въ ума си никаква отрицателна мисль. Светията започва да работи и не мисли за неуспѣхъ. Той знае, че вечеръта работата трѣбва да бжде свършена — нищо повече. Допуснете ли една отрицателна мисль въ ума си, вие не можете